Núm. 235

desembre - gener 2020-21

la Burxa

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns

2.500 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3 | Actualitat

Desnonat el bloc Gayarre el passat 15 de desembre

Després de jornades de resistència veïnal, el bloc ha segut finalment desallotjat per un fort dispositiu policial.

Pàg. 5 | Actualitat

30.000 € en multes a activistes del Grup d'Habitatge

Interior sanciona més de 45 persones per donar suport a una ocupació per a famílies desnonades.

Pàg. 16 | Entrevista

Riders x Derechos

La precarietat porta la misèria

Editorial p.2 / Crònica p.3 / Col·lectius del barri pàg.4 / Actualitat p.5 / Burxant A Fons p.6-10 / Hemeroteca p.12 / Barri Creatiu p.13-14 / Entrevista p.16

La misèria, conseqüència de la precarietat

Acaba l'any més estrany dels últims temps. La pandèmia ho ha alterat tot. Ha canviat fins i tot la fisonomia de la ciutat un cop buidada de turistes. Moltes caretes han caigut i la precarietat en la qual ens havien obligat a viure ha donat pas una explosió de misèria. En els números anteriors ens vam fer ressò de les moltes iniciatives populars engegades als nostres barris per sostenir al veïnat. Des de la xarxa d'aliments, iniciatives d'autodefensa feminista fins a la incansable lluita del Grup d'Habitatge de Sants contra uns desnonaments que no s'aturen malgrat les paraules dels governs.

La COVID ha portat per primera vegada aquest segle la instauració de l'estat d'alarma i el toc de queda. Unes mesures repressives extraordinàries que aquesta vegada s'han implementat per intentar aturar l'expansió del virus. En totes aquestes mesures es posa sobre la taula la necessitat de que els ciutadans ens quedem tancats a les nostres llars. Però en quines llars? Cada cop hi ha més situacions límit en l'habitatge, que no ha parat de precaritzar-se cada cop més. Rellogament, infrahabitatges, naus abandonades i vida al carrer. Una realitat oblidada pels mitjans de comunicació comercials, al servei dels voltors que destrossen els barris. Que prefereixen posen el focus en la criminalització dels més dèbils i en la inseguretat que el mateix capitalisme salvatge genera.

En aquest número de desembre de 2020 hem volgut fer una mirada a aquelles que sempre hi són presents al carrer, però alhora són sempre invisibles. A qui el toc de queda no els afecta, les que el sistema de depredació capitalista ha dut a les conseqüències més extremes, a les que no poden gaudir del mínim dret d'una llar. I és que la inflada de preus de lloguer i l'especulació urbanística salvatge ha creat una situació nova pel que fa a aquest tema. Tot i no ser una novetat l'existència de sensesostre a la ciutat, sí que en els últims anys s'ha notat un important augment de les persones que es troben en aquesta situació. No només això, sinó que ha variat molt el perfil d'aquestes.

Tot i el desolador panorama que ha deixat la pandèmia, conseqüència de l'especulació, encara trobem motius d'esperança. És justament des dels espais d'ajuda mútua i el teixit veïnal que s'obren oportunitats per les quals han de sobreviure sense res. Unes accions que a més de resoldre problemes concrets, són la clau per la generació de comunitat, que és la millor eina de resistència.

LES PARETS PARLEN

Envia'ns les teves imatges a **laburxa@gmail.com**

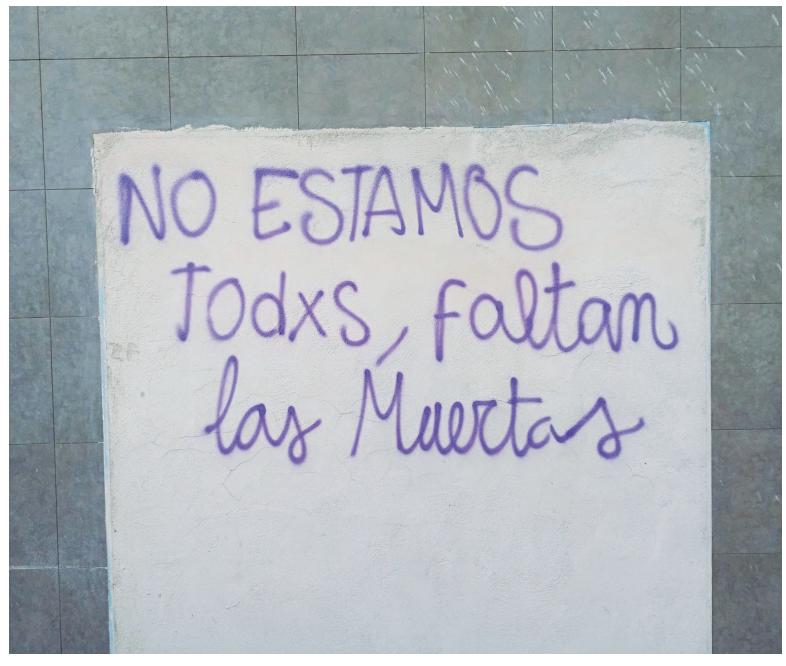

la Burxa

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim setmanalment al CSA CanVies (carrer Jocs Florals, 42).
Si et vols posar en contacte amb nosaltres pots fer-ho mitjançant el correu electrònic (laburxa@gmail.com), el web (www.laburxa.cat) o els nostres perfils a Twitter (@laburxa), Facebook i SomSants.
No ens fem responsables dels articles d'opinió.

Publicació mensual.

Llicencia CREATIVE COMMONS RECONEIXEMENT- NO COMERCIAL.
Sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
- Reconeixement: heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador.
- No comercial: no podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode.ca o envieu una carta postal a Creative Commons, 559, Nathan Abbot Way, Standford, California 94305, USA.

Escriu-nos a
laburxa@gmail.com

la Burxa*
la fem entre totes...
vine i participa !

Segueix-nos a:

www.laburxa.org

Desnonat el bloc Gayarre

El bloc va ser finalment desallotjat el passat 15 de desembre per un fort dispositiu policial. La resistència veïnal, que va intentar blocar la porta del carrer, no ho va poder impedir.

Roger Jiménez

El 17 de novembre, després de fer-se pública l'aturada del desallotjament amb data oberta del bloc Gayarre, les veïnes i les activistes del Grup d'Habitatge de Sants (GHAS) van fer una roda de premsa explicant la història del bloc i les exigències cap la propietat i l'administració.

L'okupació de l'edifici es va visibilitzar durant una manifestació contra els pisos nínxol de Haibu a Sants, el mes de febrer de 2019, i s'hi van allotjar famílies vulnerables del grup d'habitatge, amb menors, que venien de ser desnonades. La propietat és d'un inversor, Antonio Fernández Bardón, administradór únic de Bardon Services BCN. SL. i de la immobiliària Next Door BCN Real State SL.

El mes de maig del mateix any, l'empresa d'extorsió Desokupa va intentar fer-les fora, amb la complicitat dels mossos d'Esquadra, però la resposta del veïnat va fer que no poguessin i el procés va seguir per la via judicial. El passat dijous 12 de novembre, el jutjat número 4 de Barcelona feia un auto d'execució en el qual donava quatre dies per marxar de l'edifici a les seves habitants, i, en finalitzar aquests, donava als mossos via lliure per desnonar-les sense avisar, data oberta.

Segons les veïnes i el GHAS, aquest auto incompleix totes les sentències que determinen que aquesta metodologia no s'escau a la legalitat, a més de no avisar amb prou antel·lació a les afectades, motiu pel qual va ser recorreguda per les advocades de les famílies. Per aquest motiu finalment s'ha aturat. Les dones que hi viuen denuncien la tortura que significa una data oberta, viure tots els dies amb angoixa, sabent que et poden fer fora de casa teva en qualsevol moment. A més, han reivindicat la feina del GHAS, les úniques que defensen el dret a l'habitatge de les veïnes. Durant aquest temps, les famílies s'han unit com una pinya i han esdevingut un nucli que va més enllà de compartir un edifici, cosa que les ha permés formar-se i teixir una xarxa de relacions per millorar la seva vida quotidiana.

Han denunciat la ineficiència tant de l'oficina d'habitatge de l'ajuntament com serveis social, que només donen solucions indignes. La Fadua, una de les habitants del bloc, explicava a la roda de premsa que porta més de dos anys esperant un pis de la mesa d'emergència. Per a ella, l'única alternativa que donen per a famílies amb menors són albergs dels quals han d'anar marxant periòdicament o pagar camions de mudances per portar les coses a trasters municipals. Sense tenir en compte l'arrelament al barri, escoles, metges, etc.

Des del GHAS, per la seva banda, exigeixen el compliment del nou decret de la Generalitat de Catalunya. Hem aconseguit que s'aturi la data oberta, però demanen que s'obligui al propietari a fer un lloguer social les famílies, al govern de la Generalitat que apliquin el decret i que no que s'executin desnonaments, a l'Ajuntament de Barcelona un posicionament públic de l'alcaldessa i menys simbolisme i paraules boniques quan moltes vegades formen part del problema i al govern espanyol que s'aturin tots els desnonaments fins la fi de la crisi sanitària, fent-se ressò de les demandes del moviment pel dret a l'habitatge.

A la roda de premsa també van participar el Grup d'Habitate de Nou Barris, que denunciava que en el seu districte hi havia previstos 42 desnonaments aquella setmana, 52 en tota la zona nord de Barcelona, i convocaven a mobilitzar-se.

Aquesta notícia ha estat redactada amb data prèvia al desnonament.

Stop Tanatori

Roger Jiménez

El veïnat allibera l'espai públic amenaçat pel negoci del tanatori

Amb el lema "Aquesta plaça és la plaça de tothom, fem-la nostra!", la plataforma Stop Tanatori Sants ha convocat el 6 de desembre a les veïnes de Sants a la plaça Nova del carrer Viriat, per a la inauguració de l'espai alliberat pel barri, al costat de l'antiga fàbrica dels Germans Climent que va esdevenir un parc infantil durant 25 anys. Gairebé un any després de l'organització veïnal de la protesta amb la formació de la plataforma, les veïnes han decidit d'aquesta manera fer-se seu l'espai amenaçat per un projecte privat especulatiu consistent en la construcció d'un tanatori.

FOTO | Plaça Nova del carrer Viriat

El juny de 2019 els propietaris de la finca, la família Heras, comunicaven un increment del lloguer del 300% al negoci del parc infantil Happy Park, una pujada "abusiva i desorbitada" per a les veïnes de la plataforma, que s'organitzava el febrer de 2020 "contra l'especulació i gentrificació que suposa per al barri de Sants l'enderrocament d'un edifici modernista considerat patrimoni cultural –l'edifici està catalogat com a Bé Cultural d'Interès Local– i la posterior construcció de la funerària" per l'empresa promotora del projecte, Funeraria San Ricardo SL, vinculada amb l'asseguradora Ocaso i el proveïdor municipal Hygeco España.

Un pla il·legal que no compleix les ordenances municipals

L'Ajuntament de Barcelona, per la seva banda, aprovava el 8 de novembre el Pla Especial Urbanístic Integral (PEUI) per a "la concreció d'ús i determinació de les condicions de l'edificació de la parcel·la del carrer Comtes de Bell-Lloc 76-78 de Barcelona". Aquest pla preveu que el promotor, la funerària San Ricardo SL, es comprometi a realitzar la urbanització de la plaça pública del carrer Viriat, amb una "clara intencionalitat d'ocupació de l'espai públic per part de l'empresa funerària per convertir-lo en la seva esplanada d'acomiadament", segons Stop Tanatori Sants. En canvi, els responsables municipals no veuen indicis ni voluntat d'ocupació de l'espai veïnal, ni tampoc necessitats més imminents a l'entorn.

Des de la plataforma veïnal s'hi oposen perquè segons les veïnes "l'espai afectat pel pla està recollit al Pla General Metropolità (PGM) com a espai destinat a Parcs i Jardins des de fa més de 40 anys". El veïnat oposat al projecte argumenta que, tot i que una esplanada d'acomiadament és un espai necessari per a desenvolupar l'activitat funerària de tanatori, els promotors del pla "no poden apropiar-se de la plaça perquè l'ordenança de Serveis Funeraris de Barcelona no ho permet, ja que segons l'article 72.3 de l'Ordenança de Medi Ambient, els espais verds d'ús públic han d'estar a disposició de tot aquell que en pugui gaudir, per la qual cosa no s'admetran comportaments o actituds que suposin un ús privat".

D'altra banda, l'article 20 de l'esmentada ordenança diu que "els espais de les sales de vetlla han de ser els adequats, per tal d'evitar que la família i les visites, i públic en general, hagin de romandre ocupant l'espai públic durant el temps de durada de la vetlla". "És a dir que, segons aquesta ordenança, tot tanatori ha de disposar dels espais adequats que garanteixin el caràcter íntim i reservat que mereix l'activitat, per tal de no ocupar la via pública en cap moment durant les vetlles".

En definitiva, per a la plataforma el PEUI de San Ricardo SL no compleix les condicions requerides per desenvolupar la seva activitat i, malgrat tot, l'Ajuntament de Barcelona "per complicitat i no per legalitat ni responsabilitat, ha aprovat un pla il·legal que afavoreix a un privat, en perjudici del barri". "Es tracta d'un delicte de prevaricació", conclouen les veïnes d'Stop Tanatori Sants, que afegeixen que l'entorn té necessitats molt més urgents com la millora dels entorns escolars al carrer de Puiggarí, entre d'altres.

Un nou projecte per unes barres transformadores als esdeveniments culturals

FOTO | Les Contrabandistes

Rubén Molina

La coherència en el consum és un dels pilars de molts esdeveniments culturals, que més enllà de la cultura, tenen un rerefons de transformació social. Ho veiem en Festes Majors Alternatives, concerts de grups compromesos o obres de teatre amb un missatge crític i combatiu. Tot i això en la majoria d'activitats, una cosa és quasi omnipresent, la presència de les grans marques de cervesa comercial. La dependència en infraestructura o serveis és moltes vegades tan gran que han acabat esdevenint un actor imprescindible encara que moltes vegades no desitjat. El seu poder és capaç de marcar els preus o imposar decisions de caràcter mercantil i polític, convertint espais contraculturals en aparadors publicitaris d'aquestes empreses.

Però aquest escenari pot començar a tocar la seva fi. Diversos espais i col·lectius fa temps que intentem exportar al sector cultural el consum responsable. Això inclou deixar de contractar San Miguel, Moritz o l'hegemònica Estrella Damm, empreses que estan molt lluny dels valors de la sostenibilitat, drets laboral i justícia social. Més aviat representen el model de societat capitalista que es vol subvertir. No és una tasca fàcil, però ara serà possible gràcies a l'esforç conjunt de diverses cerveseres i promotores culturals cooperatives. El passat 5 de novembre es va presentar a Can Batlló el projecte que neix amb el nom de Les Contrabandistes. Oferirà servei d'infraestructures de barres, tiradors, neveres i una nova cervesa, Tribu, elaborada per les cerveseres que hi participen.

L'esperit cooperatiu ha fet possible la unió totes aquestes sinergies per donar resposta a les necessitats de les promotores i de les cerveseres, oferint la possibilitat de desempallegar-se d'aquests símbols de les elits del país. Les cerveses que formen el projecte són Capfoguer, de Santa Coloma de Gramenet; Cornèlia, de Cornellà de Llobregat; Rosa de Foc, de Vallbona d'Anoia; La Bordeta, de Sants; Júpiter, del Pont d'Armentera, i l'esmentada Lo Vilot, d'Almacelles. Per la part de les promotores en formen part a Fundació Esperanzah o les cooperatives Cal Cases, Frescoop, Txarango o Dies d'agost. Les Contrabandistes porta gestant-se des de finals del 2019, però no ha estat fins ara que ha cristal·litzat. Saben que és un moment complicadíssim pel sector cultural, però a la vegada és una oportunitat per reprendre l'activitat amb un canvi de model, apostant per una economia local, cooperativa i compromesa.

El projecte començarà amb dues fites importants. L'un serà la gira del grup Txarango, que serà abastida només per Les Contrabandistes i pretén ser un exemple de model cultural compromès amb l'economia social i solidària. Havia de començar aquest juny passat, però va haver de posposar-se a causa de la COVID. L'altra serà l'obertura d'una botiga al número 2 del carrer Siracusa, al barri de Gràcia. Volen que sigui un punt de trobada de la cultura cervesera artesana, però també d'informació del projecte i, és clar, de venda de les cerveses de les sis productores de Les Contrabandistes.

Curtmetratges per visibilitzar la violència masclista

Joves de 3r d'ESO de l'Institut Emperador Carles realitzen un projecte audiovisual contra la discriminació de gènere

Rubén Molina

La millor manera de canviar el món és sens dubte l'educació de les generacions del futur. D'aquesta manera en el marc del dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones l'Institut Emperador Carles ha dut a terme un projecte per sensibilitzar els i les joves en qüestions de desigualtat de gènere i afavorir l'educació per l'equitat.

Amb l'acompanyament de l'Assemblea de Cooperació Per la Pau (ACPP) i Teleduca, els alumnes de 3r d'ESO estan duent a terme la iniciativa Nosaltres creem: entre totes construïm equitat de gènere. Entre el 23 i el 30 de novembre estan realitzant la primera part del projecte. Gravaran diversos curtmetratges on s'exposen situacions quotidianes de desigualtat i discriminació de gènere que es produeixen en el seu entorn. Els guions els produeixen amb experiències sobre desigualtat o discriminacions de gènere que han viscut en el seus entorns. Tracten sobre la igualtat, l'assetjament per raons de gènere i com actuar si n'ets víctima, com s'imaginen que seran els rols de gènere en el futur, les dificultats a les quals s'enfronten les persones del mateix gènere, i les discriminacions que pateixen les persones trans. L'alumnat participant ha fet una cerca prèvia sobre les entitats del barri de Sants que treballen l'equitat de gènere. Les han contactat per informar-se amb més profunditat sobre aquest àmbit i desenvolupar les seves idees de cara a la realització dels curtmetratges.

La segona part del projecte continuarà després de les vacances de Nadal. Un cop maquetats i elaborats els vídeos es projectaran a la resta d'alumnes de l'institut amb l'objectiu d'implicar tota la comunitat educativa en la visibilització de les tasques que es duen a terme en l'àmbit de l'equitat de gènere. Posteriorment es penjaran a la web del centre perquè puguin ser visionats per tot el veïnat.

Els i les joves de Sants són cada cop més conscients de les desigualtats que genera el sistema heteropatriarcal. Amb aquest i altres projectes que es realitzen a altres centres del barri s'està aconseguint un jovent més crític enfront de la violència masclista. Per desgràcia també ens demostra que és una problemàtica que està molt present. I és que el masclisme és un mal transversal, que joves de tan sols quinze anys, per desgràcia, el saben identificar i ja han experimentat. Però també, són les noies i dones joves una de les moltes puntes de llança del feminisme, les que estan aconseguint una societat cada cop més igualitària, fins a acabar amb aquesta xacra.

#FiscaliaDeixahoJa

El moviment pel dret a l'habitatge s'enfronta a penes de presó

Roger Jiménez

Vuit activistes de diferents col·lectius de defensa del dret a l'habitatge --Grup d'Habitatge de Sants, Obra Social Barcelona, Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) de Mollet, Grup d'Habitatge de Les Corts, Sindicat d'Habitatge de Sant Andreu-- estan acusades d'*allanamiento de establecimiento abierto al público i delito leve de daños*. La Fiscalia demana a les encausades 900 € de multa i dos anys de presó a cadascuna per una acció que va tenir lloc els dies 2 i 3 de març de 2017 en una oficina del BBVA.

L'acció, organitzada per la PAH de Barcelona amb la intenció de negociar diversos casos de persones afectades per amenaça de desnonament amb l'esmentada entitat bancària, es va allargar dos dies durant els quals les activistes van romandre a l'interior del local del BBVA del carrer Torres i Bages de Barcelona, al barri de Sant Andreu. Es van reunir amb els responsables de l'entitat bancària, van repartir octavetes entre els clients, van posar música al carrer i, segons afirmen les mateixes activistes, "van pressionar públicament al banc perquè donés una solució a tots els casos".

Per a les activistes, l'acció, força habitual entre els col·lectius de defensa del dret a l'habitatge per forçar a negociar els grans tenidors de propietats immobiliàries, va ser "pacífica i festiva". I afegeixen que "massa vegades, fer accions on els hi pintem la cara públicament és l'única manera d'arribar a acords, però també massa vegades patim la repressió dels cossos policials, el poder judicial i l'Estat quan lluitem per un dret bàsic". Malgrat que el BBVA s'ha retirat del procés judicial, la fiscalia encara els demana 900 € de multa i 2 anys de presó per persona.

"Aquest procés judicial i l'acusació són totalment desproporcionades i injustes. Durant l'acció, el local va seguir obert, la gent entrava i sortia, els caixers van seguir funcionant i no es va produir cap dany ni a l'oficina ni a les treballadores. Al llarg de la jornada es va afegir molta gent solidària que veia el caràcter festiu i de justícia social de l'acció. Quan ja havíem pactat que marxàvem, els mossos ens van identificar mentre recollíem. En un primer moment el BBVA ens va denunciar, però després d'una primera vista judicial van decidir retirar-se de l'acusació. Ara el procés judicial obert té encara menys sentit, ens trobem que la fiscalia el tira endavant per intentar posar-nos la por al cos, per intentar silenciar-nos i això ens afecta a totes. Però no ho aconseguiran, al contrari, cada vegada som més les persones disposades a lluitar contra qui juga amb les nostres vides, contra qui ens roba i especula amb un dret bàsic. Aquest procés judicial i l'acusació són totalment desproporcionades i injustes", conclouen des dels col·lectius d'habitatge, que demanen suport públic, adhesions i difusió a xarxes amb la campanya #FiscaliaDeixahoJa per aconseguir l'absolució i "sumar cada dia més forces pel dret a l'habitatge".

Interior multa amb més de 30.000€ a activistes del Grup d'Habitatge de Sants

Més de 45 persones sancionades per donar suport a una ocupació per a famílies desnonades

Clara Victòria

El paper dels mossos d'esquadra en els desnonaments fa anys que crea polèmica. Des de l'ús de la força fins a la convivència amb les empreses d'extorsió, són algunes de les crítiques que ha rebut el cos. Aquest sempre ha dit que les seves actuacions estan sotmeses a les decisions judicials, però això no és així quan actuen sota el gran ventall que ofereix el "delicte flagrant". Quan els agents consideren que un delicte s'ha comès en aquell moment obvien qualsevol procediment judicial per actuar d'ofici. Però la persecució dels activistes, plataformes i sindicats que lluiten dia a dia contra el drama dels desnonaments va més enllà. L'augment de múscul d'aquests col·lectius és vist com una amenaça des d'interior, que lluny de respectar el dret de manifestació o ser comprensius amb la dramàtica situació que patim, tracta d'enemic a qui defensa el dret a un habitatge digne, fent gala d'un clar biaix polític.

Aquest va ser el cas del passat 22 de febrer, en finalitzar la rua de carnestoltes. Un nombrós grup de persones que hi van participar amb una comparsa de denúncia de l'especulació immobiliària va anar cap al número 105 del carrer Olzinelles. Una estona abans s'havia fet públic que s'havia okupat feia uns dies un edifici, propietat d'un inversor, per allotjar a famílies desnonades i amb necessitat d'una llar. En aquest cas els mossos es van presentar al cap de poca estona. Amb vistes de la gran quantitat de gent que hi havia donant suport a aquesta acció, van trucar a les unitats antiavalots. En molt poca estona es van presentar, van tallar el carrer i van fer un cordó policial per intentar bloquejar i retenir a tothom que hi havia en aquell moment davant de l'immoble alliberat. Van identificar a totes les concentrades i van desallotjar les persones que estaven dins dels habitatges. Avui dia l'edifici encara continua buit.

Però el cas no acaba aquí. Sense que es produís cap incident, el carrer el van tallar les unitats antiavalots amb les seves furgonetes, interior pretén multar a totes les persones que aquell dia estaven presents al carrer Olzinelles. A través de la llei mordassa, que permet a la policia esdevenir també jutge, deixant en total indefensió al ciutadà, han sancionat a les persones que estaven a la concentració. Les sancions van començar a arribar per primavera i des d'aleshores ja en són més de 45, per multes de desobediència a l'autoritat i algunes també de falta de respecte. En aquests casos la defensa és molt complicada al tractar-se d'un procés administratiu on la persona acusada quasi no té eines per demostrar la innocència, ja que l'atestat policial serveix de prova i sentència a la vegada, encara que sigui mentida. La xifra acumulada entre totes les sancionades ja supera els 30.000 € i ara com ara encara segueixen arribant. Crida l'atenció la persecució a aquelles que lluiten pel bé col·lectiu i les poques, o nul·les, sancions que s'estan posant a aquells grans propietaris que incompleixen les diverses lleis que s'han realitzat per assegurar el dret a l'habitatge. La llei de limitació del preu del lloguer per exemple, encara no ha servit per sancionar a cap propietari ni immobiliària, i això que l'incompliment d'aquesta està sent la norma.

Aquesta no és l'única acció d'Interior contra el Grup d'Habitatge. A cada desnonament identifiquen a les persones que fan la mediació per engrandir els seus fitxers polítics. El setembre del 2019 un desnonament, que es va aturar, va acabar amb càrregues policials totalment injustificades quan les activistes celebraven la victòria, amb diverses ferides, dues veïnes amb atacs d'ansietat i una dona amb atac d'epilèpsia. Tres veïns estan sent investigats per aquells fets, on la violència va ser unidireccional. Aquelles imatges enregistrades per la Burxa van fer l'aleshores conseller d'Interior Miquel Buch es comprometés a investigar els fets. Però l'única certesa segueix sent la repressió a activistes i impunitat a la violència policial.

La Burxa també va rebre sancions per la llei mordassa durant el seguiment i enregistrament d'imatges d'un altre desnonament el 2018, i durant la vaga general del 21 de febrer del 2019. Però el cas més flagrant va ser sens dubte la convivència amb què van actuar amb el grup d'extorsió Desokupa al bloc Gayarre, on trucats per les veïnes per la irrupció de sicaris al seu bloc de pisos van actuar com escortes d'aquesta empresa. Tampoc van faltar els cops i amenaces a les veïnes, mentre se saludaven i feien amistat amb els matons.

Interior i els mossos d'esquadra tenen un greu problema de legitimitat davant de la ciutadania. Mentre la situació social és cada cop més agreujant per bona part del veïnat, el visible biaix de la majoria dels agents cap a posicions reaccionàries i d'animadversió contra els moviments socials, els ha col·locat al centre de l'huracà mediàtic. Afortunadament hi ha una gran pressió social per tenir una societat que garanteixi els drets polítics dels catalans. Però els Mossos d'Esquadra pateixen de sordera social. Igual que "l'auditoria més gran de la història" de l'octubre passat, que va acabar en més impunitat, tampoc ara hi ha res que faci pensar que alguna cosa vagi a canviar. La persecució política contra els moviments socials continua dins dels Mossos. La bona notícia és que és una clara mostra de com la mobilització popular, en aquest cas del moviment per l'habitatge, està aconseguint superar les estratègies repressives dels cossos policials i aquests, com a instrument de les classes dominants que són, responen amb fúria contra qui defensa una societat més justa.

L'Institut Escola Arts

Un projecte transformador enlluita

AFA IE Arts

L'IE Arts es va estrenar el curs 2019-2020, fruit de la fusió entre l'Escola Miquel Bleach i l'Institut Joan Coromines. Temporalment, s'incorpora l'edifici de l'antiga escola de monges de Sant Vicenç de Paül. El setembre del 2022, el complex educatiu ha d'estar unificat a l'espai que avui ocupa l'Institut.

Des de fa dos anys, el projecte d'Institut Escola engresca moltes famílies de la Bordeta i d'Hostafrancs atesa la seva aposta valenta per un projecte inclusiu i respectuós amb els ritmes d'aprenentatge i els interessos d'infants i adolescents. Treballa a partir de l'experiència en què l'art, a través del projecte Tàndem amb el MNAC, hi juga un paper central. L'equip educatiu i les famílies estan motivades, il·lusionades i convençudes del valor de l'escola pública i arrelada al barri.

La satisfacció de formar part d'un projecte innovador i transformador s'ha vist enterbolida, però, per la manca d'inversió i de cura que el Consorci d'Educació de Barcelona, organisme participat per la Generalitat i l'Ajuntament, ha tingut envers l'Institut Escola.

La satisfacció de formar part d'un projecte innovador i transformador s'ha vist enterbolida per la manca d'inversió i de cura que el Consorci d'Educació de Barcelona, organisme participat per la Generalitat i l'Ajuntament, ha tingut envers l'Institut Escola.

Els infants més petits i els cursos d'ESO s'ubiquen a l'antiga escola de monges, al carrer de l'Àliga. Han iniciat el curs coincidint amb una obra major en la part de l'edifici que no pertany a l'escola, amb enderrocs i alts nivells de soroll, incompatibles amb l'activitat docent i amb el benestar d'alumnat i professorat, i amb danys a alguns elements del centre educatiu. El Consorci és responsable de la ubicació actual de l'escola i és qui ha realitzat el contracte amb la congregació titular del conjunt de l'edifici, també de la part en obres, però s'ha desentès d'aquesta qüestió; el Districte de Sants-Montjuïc s'ha limitat a oferir mediació amb la empresa constructora que, 2 mesos més tard, ha resultat en un acord de respecte de l'horari lectiu.

El projecte d'Institut Escola requereix remodelar i ampliar l'actual edifici de l'IES Coromines. S'hi han d'encabir 26 grups d'alumnes d'entre 3 i 16 anys amb necessitats educatives molt diferents. L'adequació de l'edifici que acollirà de forma definitiva el projecte educatiu, així com de tot l'espai exterior, és cabdal per a donar continuïtat educativa des de la primera infantesa fins a l'adolescència i per a respondre al model pedagògic respectuós, capdavanter i transformador que el conjunt de la comunitat educativa desitja —i pel qual treballa— i el Consorci diu defensar.

la comunitat educativa no té un coneixement clar de la inversió que el Consorci està disposat a fer, els pressupostos són opacs i no es compta amb un calendari d'execució d'obres

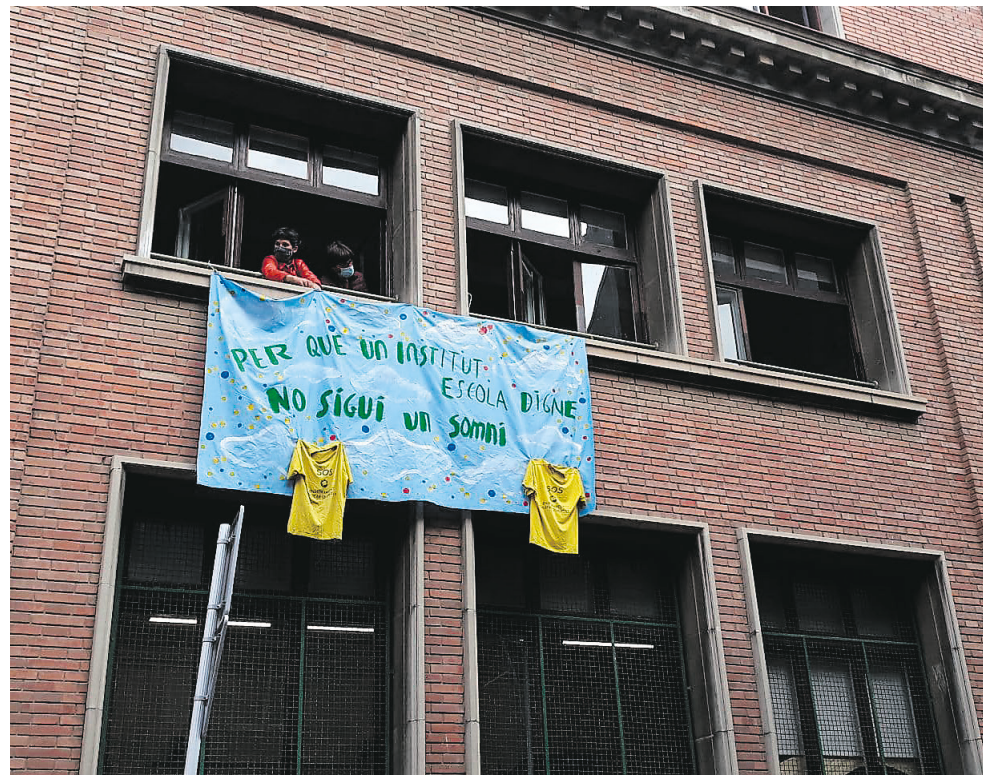

FOTO | Redacció

Malgrat això, la comunitat educativa no té un coneixement clar de la inversió que el Consorci està disposat a fer, els pressupostos són opacs i no es compta amb un calendari d'execució d'obres, tot i que la nova ubicació ha d'estar en marxa el setembre de 2022 i que hi haurà activitat lectiva a l'edifici fins al juny del mateix any.

Sí que se sap, però, que el projecte parteix d'una reducció considerable d'espai de pati, tot i que gairebé es doblarà l'alumnat. També, que la superfície proposada d'edifici impossibilita l'existència d'espais educatius específics, amb menys laboratoris i menys aules de desdoblament. En el càlcul de superfície útil s'inclouen passadissos i d'altres espais de trànsit.

La reducció d'espai exterior es considera inadmissible, en un moment d'aposta ferma de la comunitat educativa (i, suposadament, també, de l'Ajuntament de la ciutat) per l'ampliació de patis i per fer-los espais verds, i quan es coneix bé l'impacte positiu d'aquests espais sobre la salut i el desenvolupament de l'alumnat. A més, el barri pot perdre un nou lloc verd confortable a prop d'una gran artèria de tràfic rodat.

La comunitat educativa de l'IE ARTS defensa una escola pública i inclusiva, un equipament integrat i obert al barri, i creu fermament en el projecte pedagògic que s'està desenvolupant. L'IE ARTS compta amb un equip docent dedicat i compromès i amb unes famílies motivades i organitzades. Només li manca que l'Administració i, concretament, el Consorci d'Educació de Barcelona, compleixi amb la seva responsabilitat i amb el deure que té envers la ciutadania: garantir una escola pública inclusiva i de qualitat dotada de recursos i de pressupost.

L'Escola Can Clos en perill

Manifest de l'AMPA Can Clos

Síiií! L'administració torna a anunciar una nova retallada! Aquest cop li ha tocat a un altre servei educatiu: l'escola pública Can Clos del barri de la Marina.

Aquest barri està patint una transformació que, en moltes ocasions, no està pensada per afavorir els veïns i veïnes que hi vivim, sinó de cara a futurs projectes i com a projecció per a futurs barris com és el Prat Vermell.

L'escola Can Clos tampoc s'ha lliurat d'aquesta «gestió administrativa». La història d'aquesta escola fa visible alguns interessos molt allunyats de com l'administració hauria de mirar-se la funció educativa i social de les escoles d'infantil i primària, als barris d'una ciutat amb tanta diversitat social i cultural com és Barcelona.

L'Escola Can Clos està situada en un entorn natural privilegiat, al peu de la muntanya de Montjuïc. Es va crear a l'any 1970 . Portem molts anys lluitant amb prejudicis i amb el rumor del tancament, però mai ha estat una noticia oficial. Aquestes especulacions han fet mal a l'escola baixant significativament el nombre de matriculacions. Tot i així, la comunitat educativa ha continuat lluitant.

La nostra escola forma part de la Xarxes per al canvi, des del curs 17-18. Som una escola que vincula els continguts a la coeducació, la ciutadania, la convivència, l'educació ambiental i la salut, garantint l'equitat com a garantia d'igualtat d'oportunitats.

La nostra comunitat educativa treballa per formar persones de forma respectuosa i inclusiva en la diversitat social, amb el compromís de les famílies. La relació entre les famílies i el personal docent està basada en la confiança, la resolució de conflictes, la familiaritat i el diàleg, sempre fomentant valors als nostres fills i filles, futurs ciutadans.

Som una escola amb molta diversitat, amb alumnes amb necessitats especials, famílies amb diverses situacions socioeconòmiques, que treballa per garantir que tots els nostres fills i filles puguin aprendre de manera individual segons les seves necessitats, ja que tots som diferents.

L'actual funcionament, les garanties educatives que ofereix tant als seus alumnes com a les seves famílies, no són suficients per invertir en el nostre projecte, que és el futur dels nostres fills i filles. Tenim clar que ni al Consorci d'Educació de Barcelona ni al Districte de Sants-Montjuïc això els hi sembla important, per això no han dubtat en prendre la decisió de tancar l'Escola Can Clos i fusionar-la amb un altre centre educatiu amb un projecte diferent.

Tampoc han tingut en compte els drets del col·lectiu més vulnerable: els INFANTS. No els han preguntat quina és la seva opinió, i molt menys han tingut en compte com els pot afectar aquesta situació de canvi.

Quins són, doncs, els motius del Consorci d'Educació de Barcelona per tancar aquesta escola????? Ens argumenten que la baixa matriculació i la necessitat de fer una inversió econòmica per millorar les instal·lacions.

Quin seria el resultat final? Diuen que la creació d'un nou centre d'educació infantil i primària, agrupant a famílies, i «obligant-les» a participar en un Projecte Educatiu que no han escollit de forma voluntària, ja que en el moment d'escolaritzar als seus fills i filles, van triar un altre centre educatiu en funció del seu Projecte, el seu entorn, les instal·lacions, l'equip docent, etc...

Si aquesta fusió es duu a terme, el barri de La Marina perd oferta i diversitat educativa.

Senyores i senyors del Consorci d'Educació de Barcelona, no podríeu haver invertit en un projecte de reforma per a l'Escola Can Clos, evitant-ne el tancament d'aquesta? No podríeu haver invertit en promocionar la nostra escola? Una escola de qualitat, en un entorn natural i privilegiat com és la muntanya de Montjuïc, amb un hort de 300m2 i jardí, llum natural a totes les aules, sense contaminació acústica i amb unes instal·lacions on els infants gaudeixen i creixen sent feliços, a l'hora que aprenen de manera vivencial i experimental aprofitant els recursos que el nostre entorn els ofereix.

Senyores i senyors del Consorci d'Educació de Barcelona i del Districte de Sants-Montjuïc, us demanem que feu enrere el vostre projecte de fusió, en un barri on les escoles petites com la nostra, funcionen, responent a les necessitats d'una població complexa amb molta diversitat cultural, social i econòmica.

Cal que us recordem les conseqüències de retallar en educació?

Lluitarem! Farem servir tots els recursos dels que disposem fins que ens escolteu, escolteu als nostres fills i filles i feu enrere la vostra decisió de tancar l'Escola de Can Clos.

L'ESCOLA DE CAN CLOS NO ES TANCA!

Joves en situació de carrer

Quan la majoria d'edat esdevé un malson.

David Vázquez Villamor. Educador social

No hi ha dades sobre quants joves viuen al carrer, però la darrera Diagnosi de la XAPSLL (Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar) de Barcelona ens alertava d'un augment significatiu xifrat en un 17,9% del total de la població sense llar a la ciutat. Aquesta dada segueix creixent i el perfil dels joves sense llar aquí està molt vinculat als menors estrangers no acompanyats que, al ser majors d'edat, queden fora del sistema de protecció. La població de joves sense llar a la ciutat és de 350 a 400 aproximadament i entre ells destaca el perfil de migrant i extutelat. Podem dir doncs que els joves tutelats per l'administració són especialment vulnerables al sensellarisme.

Quan parlem de menors estrangers sols o no acompanyats, a molts ens ve al cap les sigles MENA, un acrònim d'actualitat en els darrers anys arran dels darrers processos migratoris que hem viscut en alguns pobles o viles i especialment a les grans ciutats de Catalunya. De ben segur, tornarem a viure aquests mateixos processos en el moment que l'actual crisi sòcio-sanitaria ens permeti a tornar a recuperar certa normalitat.

El terme "mena" deshumanitza i, per desgràcia, cada cop és més freqüent a discursos polítics i públics, així com als mitjans d'informació. Tots tenim presents el rèdit que algunes formacions polítiques en van voler treure. Acostuma a fer-se un ús despectiu que vol mostrar als joves com menors estrangers que són delinqüents i que haurien de tornar al seu país. Tractar-los com a "menas", invisibilitza el fet que estem parlant de

nens i adolescents que han arribat al nostre país sense les seves famílies i que es troben en una situació de gran fragilitat.

En aquest article vull parlar d'aquest nou fenomen que hi ha qui s'atreveix a qualificar de nou sensellarisme. Es tracta de joves, majoritàriament nois i provinents del Marroc i en menor mesura del Magreb i altres zones de l'Àfrica subsahariana, però també de joves autòctons que, en fer els 18 anys, el sistema de protecció els abandona a la seva sort i en molts casos, quan ni administració ni entitats del tercer sector social ni la xarxa relacional pot donar resposta, esdevenen persones en situació de carrer.

Per contextualitzar, hem de saber que els ex-menors migrants no acompanyats, són aquells que en el seu dia van arribar al territori espanyol sent menors d'edat i van estar tutelats per l'administració pública, però que al cap del temps han complert divuit anys i han quedat fora de la protecció que els hi proporcionava la seva condició de menor.

El sistema de protecció a la infància cobreix les necessitats bàsiques de la població menor acollida fins als 18 anys. La Constitució Espanyola estableix a l'article 39.4 que "els nens gaudiran de la protecció prevista en els acords internacionals que vetllen pels seus drets".

La normativa internacional més important és la Convenció Internacional sobre els Drets del Nen de 1989, on s'estableix que en qualsevol cas, la consideració primordial a la qual s'atendrà serà l'interès superior del menor i gaudirà d'una sèrie de drets, entre ells el de ser protegit enfront a situacions de desamparament, no realizant cap discriminació, sigui quina sigui la seva condició. Aquest principi es recull a la normativa estatal i autonòmica.

La legislació d'estrangeria també protegeix als menors no acompanyats. A l'article 35 s'estableix que quan es detecta a una menor no acompanyat, se'l posarà a disposició dels serveis competents de protecció de menors de la Comunitat Autònoma en la qual es trobi, reconeixent-li els seus drets com a menor.

Els joves han de fer front a un moment vital complex, la transició de la infància a l'edat adulta. El problema rau en el moment que són majors d'edat. Automàticament adquireixen plena capacitat jurídica i les administracions disminueixen exponencialment els seus recursos. Així, de la nit al dia, la seva realitat canvia per complet, passant d'una situació de protecció legal plena, a una situació de vulnerabilitat social, institucional i legal que dificulta la seva integració a la societat de destí. Un procés de desinstitucionalització mal resolt, tal com passa amb la sortida d'altres equipaments públics, com la presó o l'hospital.

Actualment, el mapa de recursos pels joves ex-tutelats és ben reduït, manquen recursos especialitzats i a la pràctica són els mateixos recursos que els de les persones sense llar. Amb tot, el problema segueix sent estructural i la responsabilitat del sistema. Tot i l'esforç de moltes entitats del tercer sector, no es dóna l'abast i l'emancipació és massa lluny. L'estructura actual no dóna resposta a aquests joves ex-tutelats sense llar i no evita el carrer a la seva majoria d'edat.

Parlem d'un nou sensellarisme provocat per la carrera d'obstacles a la que es veuen immersos molts joves amb un objectiu bàsic, com és el de regularitzar la seva situació, massa sovint impossible d'assolir. Tot i tenir més expectatives d'inserció per la seva edat, no només no poden somiar amb un futur digne, sinó que estan lluny de la línia de sortida des del moment que es troben sense documentació, ni permís de treball i que inclús quan aquesta documentació hi és, no es pot sostenir ni renovar perquè els darrers decrets llei ho impedeixen sense un contracte de treball mínim d'un any i a jornada complerta.

Parteixen d'una situació de desavantatge que s'evidencia també en el desconeixement i idealització de la realitat del país d'acollida, perquè no tenen unes expectatives clares o en la forta pressió familiar amb la qual arriben i conviuen, que es converteix en frustració perquè no veuen assolida la seva meta. Una frustració que s'accentua amb el pas del temps i no veure la sortida i que sovint implica greus riscos, tant a escala emocional, com de salut mental.

Aquest obscur escenari dificulta la seva condició de ciutadans i ciutadanes de ple dret, minoritzant els drets i maximitzant els deures, abocant-los a l'economia submergida i a la supervivència al marge de la llei, com una mena de càstig encobert de l'administració per la seva condició de persona marginada i il·legal, quan tots sabem que la persona mai és il·legal, en tot cas ho són les seves accions.

No hauríem d'acceptar l'existència de joves en situació de carrer ni tan sols dependents d'ajudes, sinó amb drets com a persones que han exercit el dret a migrar i que tenen el dret a l'emancipació i a la formació per poder ser un valor afegit a la societat que els acull, perquè puguin desenvolupar els seus projectes de futur, els seus talents, els seus somnis i les seves esperances.

Malauradament, aquests joves només esdevenen un problema greu que entra a l'agenda política quan els veiem dormint a les comissaries o la fiscalia, com va succeir entre el 2017 i el 2019. És quan més evident es fa la situació de saturació, col·lapse i fallida del sistema i quan comencen a ser visibles als carrers.

Als joves sense llar se'ls detecta aviat, després de no més de 15 dies o un mes al carrer, de manera que es pot considerar fins i tot un entrebanc en el seu trajecte, entrebanc amb que en molts casos van conviure i es van trobar en iniciar el seu procés migratori. No es tracta doncs d'una situació cronificada i cal, per tant, més prevenció i una mirada llarga per poder canviar el relat i revertir la situació en que es troben ara.

El sensellarisme i els desnonaments invisibles

Sants Viu

Aquesta nit, la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar, organisme integrat per una trentena d'entitats social, ha dut a terme el recompte anual de Sense llars a la ciutat. Una tasca que la nit del 5 al 6 de juny repetiran els 600 voluntaris que la Fundació Arrels espera reclutar.

Enguany les xifres absolutes tornen a ser igualment altes a la ciutat, unes 3000 persones a la ciutat no tenen una llar on viure. D'aquestes, dos terços (2099) estan allotjades en equipaments públics, mentre que l'altre terç (956) viuen i dormen al ras dels nostres carrers, o en el millor dels casos dels "nostres" caixers. Al nostre districte, la xifra baixa lleugerament respecte el recompte de 2017, passem de 188 a 172.

Els autors del recompte ja apunten les causes multi factorials que travessen el fenomen, que van des de la pujada de preus de l'habitatge de mercat lliure, la manca de parc públic, la incapacitat de regular preus i topalls per part de les administracions, l'absència de subsidis de renda mínima garantida, així com les polítiques migratòries que generen persones il·legals, expulsades del mercat laboral i per tant un mode de vida i subsistència. De fet es detecta una pujada de persones que tot i treballar i tenir un sou, no poden pagar un habitatge. Si bé l'any 12 eren un 5% de les sense llar, avui ho son un 14'3%. La precarietat laboral, és a dir, els sous de misèria, no garanteixen els drets mínims de la classe treballadora.

Al districte hi ha un centre a la Zona Franca i a Can Muns a La Bordeta, que serveixen d'allotjament públic. Però tal i com es va posar de relleu a la darrera audiència pública de Districte, les problemàtiques lligades als desnonaments invisibles segueix essent una constant. La Concepció Pérez, en nom de l'AAVV d'Hostafrancs va relatar algun casos que afecten al barri. Un bloc sencer que a Creu Coberta amb Moianes resta tapiat fa mesos a l'espera de liquidar el contracte de la sabateria dels baixos, i on l'ajuntament ha intentat sense sort el dret a compra. O l'edifici de l'antiga església ortodoxa del carrer Rector triador 68 que està en venda segons denuncien les veïnes. I finalment el cas del carrer Torre Damians 18, on no s'estan renovant contractes de lloguer i tant sols queda una veïna amb contracte de 10 anys. Aquests son els exemples dels que te constància l'associació veïnal, però a ven segur son moltes més.

Son exemples clars on la manca d'habitatge públic i l'existència dels voltors del mercat lliure, fan que les veïnes de tota la vida hagin de fer les maletes i buscar un nou habitatge. Si tenen feina, potser poden trobar un pis al barri. No ho tindran fàcil. El darrer informe sobre habitatge que va fer Endavant Sants, posa de relleu que a Hostafrancs tot i la baixada dels darrers mesos, és un dels barris on més ha pujat el preu de lloguer i compra al districte.

A Hostafrancs, el preu del metre quadrat de lloguer és de 15,82 euros i consolida la tendència a la baixa respecte altres onades de l'estudi, quan va arribar a més de 17 euros. A Hostafrancs avui és un 8% més car el preu del metre quadrat de lloguer que fa un any, però encara és un 28% més alt que a l'agost de 2016 quan el preu era de 12,3 euros. Si difícil pot ser llogar, comprar sembla prohibitiu. El preu de compra segueix força més alt. 4289 euros el metre quadrat, o el que és el mateix, un 18% més alt que fa un any i un 60% més alt que fa 20 mesos. Si vius sol, i tens poc equipatge, l'opció de compartir pis, no resulta gaire més atractiva. Poques habitacions podràs trobar a Hostafrancs per menys de 400 euros, la mitjana ronda els 425€.

FORMA PART DE LA BURXA

ÉS MOLT FÀCIL

Participa al diari de comunicació popular dels barris de Sants

REDACCIÓ

MAQUETACIÓ

CONTINGUTS

DISTRIBUCIÓ

IL·LUSTRACIÓ

FOTOGRAFIA

XARXES SOCIALS

Escriu un correu a:
laburxa@gmail.com

ICONES: ICONOCLASISTES | CARTELL: ASFORMIGAS

25N no ens quedarem a casa perquè no tenim casa

Aquest novembre paradoxalment tenim encara més motius per sortir al carrer i menys llibertat per fer-ho. Restriccions que ens limiten encara més els espais d'autoorganització i ens treuen els carrers on fer-ho visible.

Redacció

Estem enmig d'una pandèmia que s'ha aprofitat per a imposar mesures repressives que sembla que han vingut per quedar-se, perquè formen part de la lògica de fer servir la força per a callar-nos, s'han prioritzat les mesures de control a les sanitàries.

Enmig d'una pandèmia que ha accelerat una crisi econòmica que ha profunditzat les desigualtats ja existents. Mentre des dels governs es deia que s'estava donant resposta a la situació, el que nosaltres vèiem eren ERTO's i desnonaments massius que accentuen l'escletxa salarial i la feminització de la pobresa, institucions i administració tancades i inoperants a l'hora de donar resposta a les necessitats materials de les que deixaven a l'estacada.

Jutjats que ens feu fora de casa quan al mateix moment ens dieu que no podem sortir-ne, que apliqueu justícia patriarcal i sou còmplices de manades i feminicidis, Serveis Socials que jugueu amb les expectatives i les pors de les més vulnerabilitzades, donant la cara per un sistema que ens maltracta i estigmatitza. Un cop més els interessos del capital per davant de la vida.

Una pandèmia que amb les seves restriccions ens ha vulnerabilitzat encara més. Se'ns ha privat d'espais segurs, de l'entorn i els vincles que ens serveixen de xarxa de cures i protecció, i ha accentuat violències masclistes en l'àmbit domèstic en el qual se'ns tancava.

I no només això, sinó que ens heu deixat sense eines per abordar la salut mental de cadascuna, i us n'heu desresponsabilitzat, invisibilitzant les conseqüències que els successius estats d'alarma, la incertesa i les mesures neoliberals i individualitzadores tenen per a les nostres vides.

Perquè salut no és només l'absència de virus sinó vides vivibles, en comunitat. Salut és un sistema sanitari que respecta el nostres cossos i les nostres decisions, que no ens medicalitza per callar-nos, que no vulnera el nostre dret a ser qui som.

I malgrat tot, enmig d'aquesta pandèmia, hem seguit sent els barris autoorganitzats i xarxes i grups de suport mutu els qui hem sostingut la vida. Les nostres vides, les de totes. Xarxes d'aliments, grups d'habitatge, amigues, veïnes hem articulat i reforçat la xarxa, trobant-nos i fent més que mai comunitat. Ens voleu soles, fràgils, enfrontades entre nosaltres, ens trobareu unides i combatives.

Però la pandèmia és només una capa més en aquesta aliança de l'heteropatriarcat amb el capital. Una mostra més de les violències que rebem com a dones, bolleres i trans en tots els espais de les nostres vides.

Per això seguirem autoorganitzant-nos i creixent juntes, buscant la manera col·lectiva de fer front a la brutalitat física i emocional que rebem mentre repensem entre nosaltres com relacionar-nos i com ocupar els espais que ara mateix ens son hostils o violents. L'autodefensa és la nostra millor arma i la fem servir cada dia. Tot i així exigim a les institucions: pareu d'omplir-vos la boca i doneu solucions reals als problemes.

Volem senyalar, a més, que les agressions dins els nostres espais de suposada confiança i seguretat, segueixen succeint. Amb l'agravant que quan les fem públiques, quan hi responem, seguim sent nosaltres a les qui assenyaleu i expulseu, perquè us incomodem, i molestem quan fem front a les vostres violències i ànsies de control i poder. Machis d'esquerres, violadors, agressors, manipuladors: estem alertes, vigilants, i combatrem cada agressió. Si toqueu a una, respondrem totes.

Seguim i seguirem aquí recordant-vos quines son les nostres demandes, i seguirem fent xarxa per no seguir esperant a que les compliu, perquè no podem esperar. Contra les violències masclistes, contra un sistema que ens agredeix, promou, invisivilitza i perpetua aquestes violències envers dones, nenes, bolleres, trans, migrades, racialitzades, cossos fora de la normativitat heteropatriarcal...

FOC A LA NORMALITAT PATRIARCAL

SI TOQUEN A UNA, ENS TOQUEN A TOTES!

El feminisme es reivindica als carrers del barri

Sants Viu

A un quart de vuit del vespre del 25 de novembre un centenar de dones, bolleres i trans convocades pel moviment feminista del barri començaven un acte a plaça de Sants.

Durant l'acte s'ha llegit el manifest contra les violències del barri i seguidament d'una en una totes les participants han llegit fragments de vivències reals aportades per veïnes del barri. Violències masclistes al domicili, a la feina, a jutjats. Violències masclistes institucionals i al carrer. Tot de testimonis que acompanyaven una pintada a terra que era tota una declaració d'intensions: Sants feminista.

Finalment les companyes del bloc Gayarre han denunciat la violència que es viu en el món de l'habitatge i la violència que elles mateixes viuen a hores d'hora. Amb data oberta, poden ser desallotjades durant 15 dies. Una llar amb famílies monomarentals, amb criatures i una embarassada.

L'acte ha acabat amb l'inici d'una manifestació que ha recorregut carretera de Sants fins el carrer Gayarre. S'ha passat pel bloc okupat per saludar les seves habitants i s'ha seguit fins el carrer Constitució fins el carrer Sagunt. Allà, la manifestació ha parat davant Ca la Cristina. Un edifici okupat el 8 de març pel moviment feminista que va ser desallotjat el 25 de juny. Una data que city lock, els propietaris sabien que trobarien l'edifici mig buit. S'ha recordat com Desokupa va pressionar les veïnes durant temps i com després els hi va impedir entrar a recuperar les seves coses. Un edifici okupat plenament per dones, algunes amb criatures. S'ha volgut recordar que violència també es això. Deixar al carrer sense habitatge dones i deixar-les sense poder recuperar les seves coses.

Durant tot el recorregut els cànctics han assenyalat el patriarcat i el capital com els culpables de tanta violència i han cridat que ens volem vives i amb vides dignes. També ho han fet les pintades que amb l'autodefensa feminista com estàndard han cobert els vidres de bancs, caixes i agències immobiliàries especuladores.

FOTO | Redacció

FOTO | Redacció

Què passava al barri... **10 anys enrere?**

Sants i barris veïns
5.000 exemplars
distribució gratuïta
mensual
gener 2011
BarriSants.org
la Burxa
periòdic de comunicació popular
núm.147

Cap balcó sense pancarta

Per guanyar Can Batlló tot el barri ha de col.laborar

LLUITA PER CAN BATLLÓ DES DEL TEU BALCÓ
Aquest podria ser el lema triat per la Comissió de veïns de la Bordeta, que ha portat la lluita per Can Batlló als balcons del barri. **Pàgina 9**

Les retallades socials afecten milers de veïns i veïnes

Les darreres mesures impulsades per Zapatero, com la reforma laboral, la supressió del subsidi dels 420 euros o la propera reforma de les pensions estan precaritzant encara més les difícils condicions de vida d'una gran part dels veïns i veïnes dels nostres barris, entre els quals destaquen les persones aturades –més de 12.000– o les pensionistes. A LA BURXA analitzem l'impacte d'aquestes mesures, així com què pot suposar la reforma de les pensions. PÀGINA 3

Mujeres Pa'lante
Parlem amb Dinora Velasco i Nazarena Romeu, de l'associació de dones llatinoamericanes Mujeres Pa'lante. **Pàgina 12**

En moviment

Del 'queer' al bord

PÀGINA 9
El col·lectiu Brot Bord ens presenta la seva publicació *L'Accent Bord*, que podem trobar a internet. Publicació que amb tocs d'humor tracta sobre la sexualitat des d'una visió antipatriarcal i trencant amb els típics estereotips.

Cultura

A Sants fem cagar el Tió

PÀGINA 10
Per quart any, el Casal Independentista de Sants Jaume Compte va organitzar el Caga Tió al parc de l'Espanya Industrial.

Arreu

Contra les retallades a la UAB

PÀGINA 11
Les assemblees de facultat de la UAB denuncien el programa de retallades proposat per l'equip de govern d'Ana Ripoll.

Can Vies es mobilitza contra una nova demanda de desallotjament

Cercavila contra la demanada de desallotjament del Centre Social Autogestionat Can Vies. **ALBERT GARCIA**

El Centre Social Autogestionat Can Vies, amb més de 13 anys d'història, seu d'incomptables activitats i iniciatives i amb nombroses col·lectius allotjats, es torna a veure amenaçat per una demanda de desnonament interposada per Transports Metropolitans de Barcelona –propietaris de l'edifici–, amb judici el proper 18 de febrer. Ja han tingut lloc les primeres accions per aturar la demanda contra Can Vies, però n'hi haurà força més aquest gener. PÀGINA 4

Les cooperatives obreres de Sants

PÀGINES CENTRALS
La Ciutat Invisible presenta un nou llibre, seguint el fil d'un projecte editorial ben definit: *Les cooperatives obreres de Sants. L'autogestió proletària en un barri de Barcelona (1870-1939)*.

La Tresca i la Verdesca

PÀGINES CENTRALS
Vinculada a múltiples projectes tant d'animació i educació, com de música infantil, la Tresca i la Verdesca treu *4*, un disc pensat per a tota la família.

LLIBRES

Migrar i resistir

Mònica Parras
Editorial Descontrol

Descontrol Editorial

Migrar i resistir és un llibre de fàcil lectura per com està estructurat: capítols curts i directes, on la Mònica ens va desgranant la complexa constel·lació de persones en cerca de refugi que anirà coneixent al llarg de diversos anys, localitzacions i situacions. El llibre fa un recorregut per diferents camps de refugiats i fronteres d'arreu d'Europa. A cada capítol, hi trobem relats d'històries dures, d'impotència, de ràbia, de tristesa, però també de solidaritat, de resistència i d'alegria. L'alegria de veure com, tot i les adversitats, les persones migrants troben zones per evadir-se de les condicions inhumanes en què les fan viure. Migrar i resistir ens explica com totes elles i ells lluiten per ser escoltats i tractats com a persones humanes, com lluiten per fer valer els seus drets i ens mostra com de difícils se'ls posen les coses a gent que només vol viure amb dignitat i pau, persones que l'únic que les diferencia de nosaltres és el seu lloc de naixement. L'autora és capaç de fer-nos arribar la fascinació que experimenta en veure com aquestes persones són capaces de treure forces d'on sigui per afrontar aquestes condicions de vida, la seva resistència, la unitat de comunitat amb els voluntaris i l'ajuda mútua.

Un valor afegit de l'obra és que compta, també, amb les imatges realitzades per l'autora i els seus companys de Fotomovimiento, durant les diferents estades narrades. Això permet que la lectora tingui una sensació més propera a les experiències explicades, oferint-li un referent visual. Un cop immersa en la lectura del llibre, és fàcil arribar a la conclusió que des dels països privilegiats, prenem distància amb aquesta realitat. Les europees ens evadim i desenfoquem les cares d'altres éssers humans d'arreu del món que es troben en situacions desfavorables, en un acte d'autoprotecció. És molt dur enfrontar-se amb realitats que fan mal i deixen marca, així com també ho és assumir la part de responsabilitat que ens correspon. No obstant això, aquest llibre intenta acostar-nos a l'experiència de totes aquestes persones —que intenten travessar la frontera per poder viure en pau amb les seves famílies i que busquen una mínima qualitat de vida— per generar un canvi en totes nosaltres, que prenguem consciència i ens responsabilitzem d'aquesta realitat, sense fer-nos culpables o corresponsables. No només les humanitza a elles, sinó també a nosaltres mateixos.

Esperem que a través d'aquest llibre, moltes més persones entrin en contacte amb aquesta realitat, estirin del fil i es continuïn informant sobre la situació de les persones migrades i refugiades a Europa.

Porta el portàtil

Campanya de recollida i recuperació d'ordinadors portàtils impulsada per la Lleialtat i destinada al veïnat de Sants en situació d'exclusió tecnològica

Redacció

A questa tardor, La Lleialtat Santsenca amb la col·laboració de La Troca han posat en marxa la campanya Porta el portàtil amb l'objectiu de recollir ordinadors portàtils en desús, reciclar-los i destinar-los a persones del barri en situació d'exclusió tecnològica. A la Lleialtat es fa la recollida i la posada a punt del material, però després són les entitats socials del barri les que en determinaran les persones receptores.

Portàtils a partir del 2014

Els portàtils que es recullen són dispositius en desús que estan en bon estat. És per això que es recomana que els ordinadors siguin del 2014 en endavant ja que els més antics no permeten la correcta instal·lació del programari lliure Linkat, pensat per a fer-se servir, especialment, en entorns escolars.

Els portàtils es recullen amb el seu corresponent carregador. Quan arriben a la Lleialtat, es desinfecten i es formaten per posar-los a punt per a l'entrega. Per evitar la pèrdua de dades, cal entregar els equips sense dades ni arxius, ja el reciclatge n'esborra qualsevol document previ. A més, la campanya també vol recollir ratolins, càmeres web i fundes de portàtil.

Lluitar contra la bretxa tecnològica

La iniciativa s'ha posat en marxa després de detectar que la crisi de la Covid-19 ha perjudicat sobretot la població més vulnerable que, en moltes ocasions, no disposa d'accés a la tecnologia.

Per conèixer el veïnat en situació d'exclusió tecnològica, la Lleialtat treballa conjuntament amb entitats socials del territori que són qui determinen les persones que necessiten els dispositius. Els destinataris seran, principalment, estudiants en edat escolar, persones grans o famílies que no disposen de dispositius a les seves llars.

Si desitges portar material, pots fer-ho:

On > La Lleialtat Santsenca (carrer Olzinelles, 31)
Quan > de dilluns a divendres de 10h a 21h.
Fins quan > finals del 2020

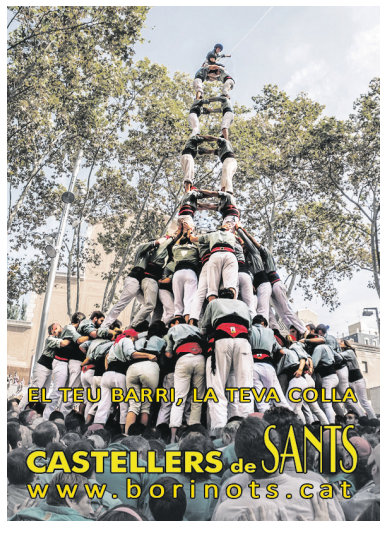

Assemblea Groga de Sants

Assemblea de la comunitat educativa.

assembleagrogasants.blogspot .com
assembleagrogasants@gmail.com
@AssGrogaSants

Castellers de Sants

Assajos dimarts i divendres.

borinots@borinots.cat
Local d'assaig: Escola Jaume I.
C/ Comtes de Bell-lloc, 86

Cooperativa de Consum Panxa Contenta

Grup de consum crític

Dijous de 19h a 22h
panxacontenta.wordpress.com
coope.espai.obert@gmail.com

Fem Front al Turisme a Sants

Comissió de l'ABS per afrontar la massificació turística a Sants

http://frontturisme.sants.org
frontturisme@sants.org

Grup d'Habitatge de Sants

Col•lectiu pel suport mutú davant les problemàtiques d'habitatge

Dilluns a les 17h
facebook.com/GrupHabitatgeSants
Pl. Joan Corrades

Hortet de La Farga

Carrer Noguera Pallaresa 27, persiana metàl·lica
Estiu: diumenges a la tarda
Hivern: diumenges al matí
hortetdelafarga@gmail.com

La Troca

Escola Comunitària de Formació Permanent als barris de Sants.

https://latrocasants.org
hola@latrocasants.org
espaicofope@gmail.com
C/ Olzinelles, 31

La PAH

Plataforma d'afectats per la hipoteca.

Acollida i Assessorament col•lectiu: dilluns 18h
Per confirmar Assemblea de PAH Barcelona dimarts 18h
(atenció a estudiants: dilluns a les 17:00 al local)
apahdebarcelona@gmail.com
c/ Leiva, 44

Sants. TV

Televisió comunitària de Sants

http://sants.tv
contacte@sants.tv

Universitat Lliure a Sants

http://sants.unilliure.cat
unilliure@gmail.com

Espai Feminista de Sants

Assemblea oberta: el 8 de cada mes.

Cassolada contra els feminicidis: el 25 de cada mes a les 20h, al calaix

Local de l'Assemblera Oberta: a xarxes
@Vaga8mSants
espaifeministasants@gmail.com

CSA Can Vies

C/ Jocs Florals, 40

Assembea: dimecres a les 19h
Kfeta: dimarts i dijous de 18h a 22h
https://canvies.barrisants.org
canvies@gmail.com
@SomCanVies

Acció Llibertària de Sants

Adherida a la Federació Anarquista de Catalunya (FAC)

Dimecres a les 19.30h a Can Vies
acciollibertariasants@riseup.net
@AccLlibSants

La Guerxa

Espai de salut

Dilluns a les 20h
@LaGuerxa
espaisalutcanvies@gmail.com

Negres Tempestes

Col·lectiu llibertari per l'alliberament dels pobles

http://negrestempestes.cat
negrestempestes@gmail.com

La Burxa

Periòdic de comunicació popular

http://laburxa.org
laburxa@gmail.com

Centre Social de Sants

C/ Olzinelles, 30

Associació de veïns I veïnes de Sants

Dilluns a divendres de 10h a 13h i de 18h a 21h
www.centresocialdesants.org
csocialsants@gmail.com

Assemblea Salvem Les Pensions

Espai de defensa del sistema Públic de pensions

Dimecres de 18:30h a 20:30h

salvemlespensions.wordpress.com
salvemlespensions@gmail.com
@Salvemlespensions

Horta Alliberada

C/ de Càceres, 15

Projecte comunitari d'hort urbà

Assemblea dimarts 20h

Can Batlló

C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

Espai veïnal autogestionat

Dilluns a dijous: 10h - 13h / 18h - 21h
Divendres: 10h - 13h / 18h - 22h
Dissabtes: 10h - 21h
https://www.canbatllo.org/
@CanBatllo

Centre de Documentació dels Moviments Socials

Arxiu de documentació dels moviments socials

Dilluns, dimarts i dijous de 17h-19h
http://arxiu.laciutatinvisible.coop/
arxiudelaciutat@gmail.com

Espai Arts

Col•lectiu d'artistes

Dijous de 10:30h a 13h
@ArtsCanBatlló

Espai Comunitari de Formació Permanent

Projecte d'educació de persones adultes. En construcció col.lectiva.

Fusteria Col·lectiva

Taller de fusteria comunitaria

Taller obert: dilluns de 10h a 13h i de 16h a 19h
Taller comunitari: dimarts de 10h a 13h i de 16h a 19h

La Nau

Espai familiar

Actualment tancat per obres d'acondicionament pel fred

lanauespaifamiliar@gmail.com
@La_Nau

Malabaristes InExtremis

Taller de malabars

Dimecres de 18h a 20:45h

Rocòdrom

Dilluns, dimecres i divendres, 18h - 21h
Neteja col•lectiva: dimarts de 18h - 21h
Dones escaladores: dimecres 10h- 13h

Taller Col·lectiu d'Infrastructures

Taller d'infraestructures col•lectiu

Dimecres de 10h a 13h i dissabte de 10h a 14h

Taller Obert de Mobilitat

Espai d'autoreparació de vehicles

Dimecres i dijous de 17h a 20h
Divendres 10h-13h

La Lleialtat Santenca

C/ Olzinelles, 31

Espai per a usos veïnals cooperatius i de cultura popular.

https://www.lleialtat.cat/
info@lleialtat.cat

Esplais i Caus de Sants-Montjuïc

Federació de les entitats de lleure del Districte

Sants-Niggurath

Associació lúdica dedicada als jocs de taula, rol, estratègia i simulació

sants.niggurath@gmail.com

Òmnium Sants-Montjuïc

Secció Local d'Òmnium

santsmontjuic@omnium.cat

Teatre dels Borinots

Grup de teatre dels Castellers de Sants

Set d'Escenari Teatral

Associació cultural dedicada a les arts escèniques

grupset@hotmail.com

Donar veu a la Memòria

Projecte teatral i de memòria de l'Institut Lluís Vives

Col·lectiu d'Artistes de Sants

Grup que aplega artistes de diverses disciplines de Sants

col.lectiuartistesdesants@hotmail.com

Col·lectiu d'Artistes Orientals

Associació cultural xinesa

Coral La Vinya

Stop Mare Mortum Sants, Hostafrancs i la Bordeta

Grup en defensa dels drets de les persones refugiades

Sindicat de Llogateres

Sindicat en defensa del dret a l'habitatge i un lloguer assequible, estable, segur i digne.

sindicatdellogateres@gmail.com

Trama

Cooperativa de dinamització cultural i la sensibilització social

trama@trama.coop

Casal de Joves de Sants

C/ Alcolea cantonada
C/ Violant d'Hongria

@casaljovesants
casaljovesants.wordpress.com
casaljovesants@gmail.com

Grup d'Habitatge Juvenil de Sants

Dilluns a les 20:30h

Casal Independentista de Sants

C/ Muntadas, 24
Dilluns a divendres, 18h - 23h
https://cis-jaumecompte.cat
contacte@cis-jaumecompte.cat

Arran Sants

Organització juvenil de l'esquerra independentista

http://arran.cat/
sants@arran.cat
@ArranSants

Colla Bastonera

Grup de cultura popular

https://collabastonerasants.wordpress.com
collabastonerasants@gmail.com

Endavant Sants

Organització Socialista d'Alliberament Nacional

http://www.endavant.org
expansio@endavant.org

Punt d'Informació Laboral

Assessorament laboral
COS Barcelonès
Dilluns de 18:30h a 21h

Vols saber on pots trobar la Burxa?

Escaneja el codi QR i entra al nostre mapa de distribució!

CASAL INDEPENDENTISTA de Sants Jaume Compte
Carrer Muntadas, 24,
08014 Sants, Barcelona, Països Catalans
www.cis-jaumecompte.cat
o visita'ns al Facebook i al Twitter

LACOL
ARQUITECTURA COOPERATIVA
INFO@LACOL.COOP
WWW.LACOL.COOP
93 172 06 77
CICERÓ 5, LOCAL

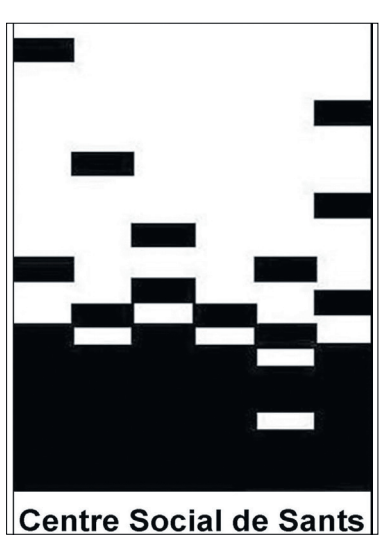

Anuncia't a La Burxa!

i col·labora amb la comunicació popular i autogestionada!

Escriu-nos a
laburxa@gmail.com

Entrevista a Marc Espinosa, portaveu de Riders x Derechos

“Els riders patim inseguretat, manca de recursos i precarització”

FOTO | Redacció

Redacció

En el marc de la reforma d’educació que planteja el govern espanyol format per la coalició entre Unidas Podemos i el PSOE, el Consell de Ministres va aprovar el passat 30 de juny una nova qualificació professional: servei de lliurament i recollida a domicili. La nova qualificació inclou el compliment de la normativa de riscos laborals quan les denúncies per part de les treballadores sobre les condicions de treball destaquen la inseguretat d’aquest sector.

Què en penseu des de la plataforma? Serà útil aquesta nova qualificació professional o no tindrà cap efecte en les condicions laborals de les repartidores a domicili?

Creiem que aquesta nova qualificació no té capacitat per si mateixa per millorar les condicions laborals dels riders. Si bé és cert que un coneixement sobre la normativa de riscos laborals és necessària i pot ajudar, sabem que el factor més important perquè es compleixi aquesta normativa és la voluntat de l’empresa de fer-la complir. Mentre la relació contractual entre riders i plataformes segueixi constituint un frau per part de les empreses de delivery (repartiment), sabem que les condicions laborals no poden millorar, tot el contrari seguiran precaritzant-se. També pensem que aquesta nova qualificació pot servir a les plataformes per beneficiar-se de mà d’obra gratuïta i subvencionada, a través de les pràctiques obligatòries de la formació professional que necessàriament s’haurien de fer en plataformes com Glovo o Deliveroo.

És una incongruència que inclogui el compliment de la normativa de riscos laborals quan el que predomina al sector precisament és la inseguretat o contribuirà a fer més segura aquesta feina?

La formació sobre la prevenció de riscos laborals creiem que és necessària, podria ser-ho des de l’ESO, i considerem que el treball és el valor fonamental que permet fer funcionar l’economia, sense els treballadors i treballadores res no funciona, per tant tenir-ne cura és garantia de futur. Però la seguretat a la feina és cosa de tots, empresaris i treballadors, i moltes vegades els empresaris decideixen retallar costos en l’àmbit de la seguretat i la prevenció de riscos laborals.

D’altra banda, el 23 de setembre el Tribunal Suprem (TS) va sentenciar que els riders eren falsos autònoms. Segons el TS, l’empresa Glovo presta serveis de repartiment i missatgeria “fixant les condicions essencials per a la prestació del servei” i que per a això fa servir repartidors que “no disposen d’una organització empresarial pròpia i autònoma, què presten el seu servei inserits en l’organització de treball de l’empresa”.

Heu notat algun canvi pel que fa a la contractació, després de la sentència?

No hem notat cap canvi, les empreses segueixen obviant les decisions judicials, la qual cosa ens sembla sorprenent. En un últim intent per salvar el seu model fraudulent estan tractant de modificar la legislació laboral.

Creieu que a partir d’ara les administracions haurien de fer complir l’Estatut dels Treballadors i eradicar la figura de fals autònom del sector?

Sí, per això denunciem la manca de recursos a les inspeccions de treball i d’inspectors i inspectores de treball. Tot i que el seu treball ha estat de gran utilitat per les sentències judicials, hem vist com les empreses no han fet cas de les resolucions de les diferents inspeccions que s’han donat en tot l’Estat. Pel que fa a l’actual situació de pandèmia, durant els mesos de març i abril hi va haver una demanda molt superior de comandes a l’habitual, degut al confinament de la majoria de la població.

Com ha canviat la pandèmia la feina de rider? De quina manera està afectant al desenvolupament de la feina dels riders? Heu pogut assolir el major volum de comandes?

La hosteleria ha patit una baixada de vendes, però el servei a domicili s’ha convertit pràcticament en una de les úniques vies per consumir menjar de restaurants, el que comporta pels riders en molts casos aglomeracions sense respectar-se la distància de seguretat en les portes dels restaurants. No hem rebut EPI per part de les empreses per tant hem de sumar aquest cost al nostre dia a dia, que la resta de treballadors no han de fer.

Aquesta sobrecàrrega laboral ha repercutit en els beneficis salarials o les tarifes són les mateixes malgrat els riscos sanitaris a què esteu exposats? Es van prendre mesures de seguretat per part de les empreses de manera immediata, com la distribució de mascaretes entre els repartidors?

Les tarifes i beneficis salarials han baixat molt enguany i, en conseqüència, Glovo ha rebaixat les seves tarifes. Les plataformes en general estan esprement-nos cada cop més. Per un mateix trajecte es cobra menys ara que fa un any i a més no estan facilitant mascaretes ni gel hidroalcohòlic.

Segons els sindicats, les plataformes de repartiment de menjar a domicili Glovo, Deliveroo i Uber Eats exposen els riders a sancions perquè assignen comandes durant l’horari de restricció nocturna decretat per combatre la Covid-19. La segona nit després del decret del toc de queda, un rider va ser multat a Barcelona quan feia una hora i mitja que havia deixat de circular i ja es trobava fora de servei. Segons el repartidor, l’empresa de repartiment de menjar per a la qual treballa li havia manifestat que fins a la mitjanit es podia moure i desconeix si la companyia assumirà la multa.

Segons Riders x Derechos, qui hauria d’assumir les possibles sancions, l’empresa o els treballadors?

Tota sanció que pateixi un rider durant la seva jornada laboral per una mala instrucció per part de la plataforma hauria d’assumir-la la plataforma.

A banda de les demandes més urgents inherents a l’actual situació excepcional, quines altres mesures demaneu a les empreses i les administracions per millorar les condicions laborals dels riders?

Per millorar les condicions dels riders només cal fer complir les sentències judicials, en última instància la del TS. Si l’administració és capaç de vetllar pel compliment de les sentències, podrem gaudir de tots els drets com a treballadors que ara mateix no tenim.

Quines són les vostres reivindicacions prioritàries: seguretat, salarials, etc.?

A banda de tots els drets laborals que ens pertanyen però que ens veiem en l’obligació de reclamar, com vacances pagades o pagues extraordinàries, és prioritari que les plataformes ens facilitin els EPI per treballar en les circumstàncies actuals de pandèmia i apugin les tarifes per compensar l’exposició a la qual estem sotmesos dia a dia al virus.